

[Himmelstrup.]

— det kan man da vist i hvert tilfælde sige.

Jeg hilser også med glæde den ændring, den højtærede finansminister har foreslået i lovforslagets § 10 med hensyn til kravet om erlæggelse af omsætningsafgift for medbragte stærke drikke i udlejningslokaler. Jeg synes, det er en urimelighed, at der skal betales afgift af det spiritusforbrug, der her er tale om; hvad der her foregår, er i virkeligheden noget, som hører hjemmet til, men af de grunde, som det ærede medlem hr. Gustav Pedersen omtalte, kan det være nødvendigt at overføre selskabeligheden til et andet lokale, og derfor vil der være rimelighed i, at man giver de hidtil gældende bestemmelser på dette område en anden og mildere formulering. De hidtil gældende regler har sikkert medført visse urimeligheder på dette område. På den anden side er der jo visse lokaler, der bliver taget i brug til dette formål, og om hvilke man i hvert tilfælde fra visse sider mener, at det var ønskeligt, om de overhovedet ikke var rammen om spiritusnydelse. Det kan i virkeligheden godt gælde for visse forsamlingshuse på landet, men jeg kan ikke tænke mig, at denne ændring skulle kunne komme til at spille nogen væsentlig rolle med hensyn til i almindelighed at forøge spiritusnydelsen i forsamlingshusene på landet, hvad der ville være meget beklageligt. Jeg mener altså, det er en forbedring af de hidtil bestående forhold, den højtærede finansminister her har foreslået, idet han hævder, at selve den udlejningsvirksomhed, der er tale om her, skal være af erhvervsmæssig karakter for at medføre, at omsætningsafgiften af medbragt spiritus også skal erlægges i disse lokaler.

Med hensyn til selve omsætningsafgiftens størrelse, sådan som den er omtalt i lovforslagets § 11, foreslår den højtærede minister jo ikke nogen ændring heri, men opretholder de 33 $\frac{1}{3}$ pct., som omsætningsafgiften af stærke drikke på restauranter nu udgør. Det er en meget betydelig, en meget høj omsætningsafgift, en betydelig forøgelse af prisen, som her kræves, når stærke drikke nydes på restauranter, og det er ikke usandsynligt, at man fra restauratørfagets side vil mene, at nu var tiden inde til at nedsætte denne afgift i hvert fald til de 25 pct., som den tidligere har været oppe på.

Den forhøjelse af benzinafgiften — det er lovforslagets § 15 —, som blev gennemført ved loven af 4. maj 1948, og hvorved man forhøjede denne afgift fra 27 øre til

40 øre, skulle jo udelukkende gå til vejformål og tilfælde kommunerne. Jeg går ud fra, at den ændring, der er foreslået i det foreliggende lovforslag, og hvorved man jo alene siger dette, at afgiften på dette område er 40 øre og ikke som ifjor lægger 13 øre til de bestående 27 øre, ikke medfører nogen ændring med hensyn til selve anvendelsen af det beløb, det meget betydelige beløb, som kommer ind ved disse afgifter, men at det stadig skal stilles til rådighed for kommunerne til vejformål.

Jeg finder heller ikke anledning til at gå nærmere i enkeltheder om disse lovforslag. Enkeltheder hører naturligt hjemme i den udvalgsbehandling, som skal finde sted, og jeg går altså ud fra, at disse forhandlinger vil blive ført parallelt med de forhandlinger, der føres i udvalget, der behandler de direkte skatter. Men spørgsmålet er jo i sidste instans, hvor stor en del af de afgiftsbeløb, som den højtærede finansminister mener er nødvendige for statshusholdningen, der skal tages ved direkte beskatning, og hvor stor en del der skal tages ved indirekte beskatning.

Aksel Møller: Jeg skal ikke ved denne lejlighed prøve på at indlade mig i diskussion med den højtærede finansminister om, hvorvidt de skatter, der her foreslås, er nødvendige i den form, hvori de er foreslået. Vi afventer i forbindelse med det udvalgsarbejde, som er begyndt med udskrivningsloven, en tilkendegivelse fra den højtærede finansminister om, hvorledes han mener landets økonomiske og finansielle situation vil blive i det finansår, hvori også disse skatter efter lovforslaget skal løbe. Når vi har hørt det, vil der være grundlag for en vurdering af nødvendigheden af at gennemføre skatter i den foreslåede form. Når det ærede medlem hr. Gustav Pedersen siger om disse forslag, at dette er det opnåelige, vil jeg gerne sige, at det jo er det, vi skal prøve at finde ud af. Jeg kan da ikke tænke mig, at forhandlingerne skal begynde på den måde, at det på forhånd fastslås, at længere kan der ikke gås, eller anderledes kan der ikke forholdes end her foreslået af den højtærede minister.

Jeg og mit parti er naturligvis tilhængere af indirekte beskatning fremfor af direkte, og vi har derfor på forhånd sympati for en lang række af de skatter, som her er foreslået, men vi er ikke principryttere, og især er vi af den opfattelse, at hvor man ved et skattepålæg kommer til at skade et erhverv eller en næring ganske betydeligt, må hensynet til det offentlige virkelig træde til-